

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de febrer del 2019.

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Sr. Carles CRUZ MORATONES i Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data 29-11-2017, la representació processal de la companyia XXX, SA, va formular demanda en reclamació de quantitat a tramitar pel procediment civil abreujat contra la companyia XXX, demanant la seva condemna a abonar-li la quantitat de 1.944,86.-euros, amb els interessos legals a partir del pagament o subsidiàriament a partir de la contesta, així com a la totalitat de les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat, de procurador i de perit.

II.- Per escrit del 10-01-2018, la representació processal de la companyia XXX es va oposar a la demanda formulant de manera peremptòria una excepció de defecte legal en la formulació de la demanda així com una excepció de manca de legitimació activa, i subsidiàriament, sobre el fons va sol·licitar la seva íntegra desestimació.

III.- Per Sentència de data 19-09-2018, el Tribunal Unipersonal va decidir:

“que estimant íntegrament la demanda formulada per la companyia d'assegurances “XXX, S.A.” contra la companyia d'assegurances “XXX”, ha de condemnar i condemna a la darrera a indemnitzar a l'instant d'aquest plet en la suma global de mil nou-cents quaranta-quatre euros amb vuitanta-sis cèntims (1.944,86.-EUROS), augmentada dels interessos legals d'ençà la data de pagament d'aquella,

amb condemna en costes processals d'aquesta instància segons s'ha raonat en el IV.- Considerant."

IV.- Contra aquesta resolució, ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la companyia XXX demanant la seva revocació íntegra i que es dictés una nova estimant l'excepció de manca de legitimació activa, i subsidiàriament, desestimant les pretensions de la demandant, sempre amb imposició a la part agent i apel·lada de les costes judicials en les dues instàncies.

La representació processal de la companyia XXX, XXX SA, sol·licita la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència recorreguda, amb imposició de les costes a l'adversa.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat establert que va tenir lloc un accident de circulació el dia 12-08-2016 a la CG2 a Soldeu, parròquia de Canillo, en el qual es van veure implicats tres vehicles :

- el vehicle XXX, amb XXX propietat de la Sra. E. C., conduït per ella, cobert per una assegurança subscrita prop de la companyia espanyola A., XXX, SA, i en el qual es trobava com a passatger el Sr. J. G. M.,
- el vehicle XXX, amb matrícula XXX, propietat del Sr. F. conduït per la Sra. R. M. L., i assegurat prop de la companyia AXA,
- el vehicle XXX, amb XXX, conduït per la Sra. M. G. B., assegurat prop de la companyia XXX.

És així que la companyia agent va reclamar a la companyia defenent el reemborsament dels imports per ella satisfets a l'hospital de Palamós pel compte de la Sra. C. i del Sr. M. en concepte de despeses mèdiques.

II.- El primer aspecte del recurs recau sobre la qüestió de l'excepció peremptòria de manca de legitimació donat que la part recurrent considera que el tribunal hauria incorregut en una incorrecta valoració de la prova practicada en autes al respecte, partint d'una premissa errònia. Argumenta en resumit que no és cert que hagi quedat acreditat en autes que la part agent ha procedit a la satisfacció de les factures reclamades tota vegada que de la pòlissa d'assegurança aportada en autes i de la designació del mediador ressurt que la pòlissa contractada per la Sra. C. ho va ser prop de la companyia

d'assegurances espanyola que cal diferenciar de la companyia d'assegurances andorrana (malgrat ambdues tinguin la mateixa denominació), quan la que procedeix a la reclamació formulada en el marc del present procediment és la companyia domiciliada al Principat, malgrat el pagament hagi estat dut a terme per part de la companyia radicada i constituïda a Espanya. Afegeix que cap vincle contractual existeix o ha estat acreditat en autes entre la companyia andorrana agent i els Srs. E. C. L. i J. G. M., ni entre ambdues companyies i que per tant, no ha quedat acreditat en autes que la companyia asseguradora agent hagi assumit el perjudici pel qual reclama, circumstància que li negaria qualsevol legitimitat en relació a la pretensió articulada i generaria un risc d'enriquiment injust en benefici de la companyia agent.

Aquest motiu de recurs ha de fracassar.

En efecte, la part recurrent no posa més en dubte la realitat dels pagaments fets pel compte dels Srs. C. i M. sinó que fonamenta la seva excepció de manca de legitimació activa sobre el fet que dits pagaments no foren efectuats en mèrits d'una pòlissa d'assegurances vinculant la companyia agent i els perjudicats.

Però, de l'examen de la documentació d'autes, no hi ha dubte que és la companyia espanyola asseguradora de la Sra. C., en mèrits de la pòlissa firmada el 01-09-2015 a Girona via un mediador de Palamós, que és la autora dels pagaments, qui va tramitar tot el sinistre i qui en sol·licita ara el reemborsament en qualitat de subrogada.

A més, no queda justificat que dit reemborsament podria beneficiar a una companyia A. andorrana diferent de l'espanyola, quan al contrari apareix que dita companyia espanyola és representada a Andorra per XXX., SA.

Per tant, la suposada dualitat de persones jurídiques invocada no pot fonamentar una excepció de manca de legitimació activa.

III.- El segon aspecte del recurs, presentat amb caràcter subsidiari, concerneix el fons de la qüestió de la responsabilitat ja que la part recurrent no accepta les consideracions del primer jutjador que les lesions patides són fruit de l'accident de circulació d'autes i que cap esforç probatori hauria efectuat aquesta part defenent i ara apel·lant per a desvirtuar la tesis contrària.

Sosté que l'expedient aportat per corda fluixa, corresponent a la causa tramitada després de la demanda de la Sra. E. C. L. i J. G. M. contra la companyia XXX relativa a la producció del mateix accident se'n desprèn que no fou fins dos dies després de l'accident d'autes que els mateixos es varen desplaçar al Servei Mèdic d'Urgències de Palamós; que el dia de l'accident d'autes al Principat, la Sra. C. va manifestar no necessitar ser traslladada a

l'hospital motiu que el SUM va resoldre l'incident *in situ* ; que la topada entre vehicles fou extremadament lleu i que, contràriament als fets exposats en l'informe emès per la Dra. M., el vehicle conduït per la Sra. C. en cap cas va haver de parar de manera brusca, ni va rebre dos impactes ; que l'única persona que resultà lesionada lleument com a conseqüència del sinistre d'autes fou la Sra. R. M.L. M. Continua argumentant que a l'Hospital de Palamós van indicar que haurien sofert un accident el dia abans quan en realitat el sinistre s'havia produït dos dies abans.

D'altra banda, defensa que va sol·licitar unes proves pericials mèdiques i que no es pot manifestar que no ha fet cap esforç probatori.

Conclou que en cap cas es pot afirmar que les despeses reclamades derivin directament i incontrovertiblement de l'accident ocorregut el dia 12-08-2016 a Soldeu.

Ara bé, l'informe policial redactat permet entendre i confirmar la mecànica de l'accident, sense tenir que referir-se a la presentació que es pot fer de la mateixa en els informes mèdics, i que finalment no es discuteix realment en aquesta alçada.

En ressurt que, després d'haver estat avançat "de males formes" per un vehicle XXX, el vehicle XXX de la Sra. C. es va parar al mig de la carretera CG2 ; que el vehicle XXX conduït per la Sra. L. es va parar darrere ; que el vehicle XXX conduït per la Sra. G., que circulava a prop al darrere de l'xxx, no va tenir temps de frenar, i va col·lidir amb la part de darrere d'aquest vehicle, el qual, sota l'efecte del xoc va topar al seu torn amb la part posterior del XXX provocant-li uns danys materials al para-xocs.

A això cal afegir que la companyia XXX va assumir la responsabilitat de l'accident pel que fa al vehicle XXX i va pagar les despeses en relació al mateix i a la seva conductora qui va resultar lleugerament ferida durant la col·lisió.

D'altra banda, ressurt dels informes dels metges de l'hospital de Palamós, on viuen la Sra. C. i el Sr. M., que aquests es van presentar al servei d'urgències el dia 14-08-2018 a les 19:19 hores explicant que havien sofert un accident de circulació a Andorra el dia anterior i que, des del mati del 14, tenien, pel que fa a la Sra. C., un dolor cervical dret que irradiava a l'espatlla i a l'esquena, i pel que fa al Sr. M., una cervicàlgia lateral esquerra.

Pels dos, el metge va constatar dolors cervicals i una contractura muscular, i diagnosticar una cervicàlgia que no va desaparèixer d'immediat sinó que va fer necessari practicar sessions de rehabilitació.

Aquests elements són suficients per resoldre el litigi.

Si bé és cert que l'accident va tenir lloc el dia 12 i no el dia 13, com erròniament queda indicat en la documentació establerta per l'hospital de Palamós, això no fa desaparèixer que, només dos dies després de l'accident, es van poder constatar per un metge les conseqüències d'una fuetada cervical.

Aquestes constatacions són perfectament coherents i conformes amb les circumstàncies de l'accident i res permet imaginar que els danys en qüestió podrien tenir un altre origen no imputable a l'accident d'auto.

Per tant, tal termini de dos dies no és un obstacle mèdic.

També és cert que al moment de l'accident ni la Sra. C. ni el Sr. M. van manifestar cap problema d'ordre mèdic i que el SUM va considerar l'incident resolt *in situ* sense necessitat d'un trasllat a l'hospital.

Però, tal element és compatible amb el fenomen de contractació muscular i amb la patologia constatada, ja que el dolor consecutiu a tal patologia no necessàriament apareix al moment de l'accident, sinó més aviat després.

A més a més, certament, el vehicle XXX va col·lidir "lleugerament" amb el vehicle XXX, segons indiquen els policies, però això no impedeix i no és incompatible amb la producció d'una fuetada cervical, en particular per l'acció de la força inercial.

I tot i que es qualifica de lleuger el xoc, es pot constatar a les fotos que va ser prou fort per danyar de manera visible el para-xocs del vehicle de la Sra. C., donant lloc a una reclamació de 1.333,63.-euros en concepte de reparació en el marc del procediment en curs aportat per corda fluixa.

Aquestes consideracions serien suficients per confirmar la solució de la instància, però apareix d'interès, a títol il·lustratiu i comparatiu, referir-nos a l'article 135 1b de la "Ley 35/2015 de 22 de septiembre de reforma de sistema de valoración de los daños y perjuicios causados a las personas en accidentes de circulación" invocat per la companyia agent, ja que admet un termini de fins a 72 hores i que aporta un enfocament útil sobre el present cas, disposant :

1. *Els traumatismes cervicals de poca gravetat que es diagnostiquen basant-se en la manifestació del lesionat sobre l'existència de dolor, i que no són susceptibles de verificació mitjançant proves mèdiques complementàries, s'indemnitzen com a lesions temporals, sempre que la naturalesa del fet lesiu pugui produir el dany d'acord amb els criteris de causalitat genèrica següents: a) D'exclusió, que consisteix en el fet que no hi hagi cap altra causa que justifiqui totalment la patologia. b) Cronològic, que consisteix en el fet que la simptomatologia aparegui en temps mèdicament explicable. En particular, té especial rellevància als efectes d'aquest criteri que s'hagin manifestat els símptomes dins de les setanta-dues hores posteriors a l'accident o que el lesionat hagi estat objecte d'atenció mèdica en aquest termini. c) Topogràfic, que consisteix en el fet que hi hagi una relació entre la zona corporal afectada per l'accident i la lesió*

soferta, llevat que una explicació patogènica justifiqui el contrari. d) D'intensitat, que consisteix en l'adequació entre la lesió sofrida i el mecanisme de la seva producció, tenint en compte la intensitat de l'accident i les altres variables que afecten la probabilitat de la seva existència."

Així les coses, apareix en conclusió que la causa determinant del sinistre va ser la conducta de la Sra. G., i que els elements de dubte que la companyia defenent vol introduir són insuficients per trencar el vincle de causa a efecte que existeix entre aquest sinistre i els perjudicis soferts.

Per tot l'exposat s'ha de confirmar íntegrament la sentència.

IV.- La desestimació del recurs determina la condemna de la part recurrent a pagar les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la representació processal de la companyia XXX, contra la Sentència del Tribunal Unipersonal, secció civil, de data 19-09-2018, que confirmem íntegrament ;

IMPOSAR a la mateixa companyia les costes judicials de segona instància, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-